

DE

Lauru Philosophicâ,

Quam

PALLAS

VIRO JUVENI

NOBILISS. DOCTISSIMOQUE

DOMINO

PAULO THEOPHILO
HOFFMANNNO,

TORGA - MISNICO

Phil. & B. A. Baccalaureo, & SS. Theol. Stud.

MAGNI PARENTIS ÆMULO FILIO,

Ad mœstum ejus animum in ferali luctu erigendum

D. 31. Januar. 1704.

*Offert,**Animitus gratulantur*

LIPSIAE

Studiorum gratia commorantes

GEDANENSES.

LIPSIAE.

LITERIS, FLEISCHERIANIS,

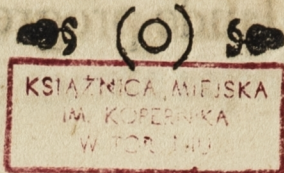

Insperata Tuæ dum luges funera Matris,
Hoffmanne, Aoniæ lucida gemma chori,
Dum quoq; , quæ Patris pleno velut ag-
mine facta
Oppressere domum, fata sinistra doles,
Occursat dilecta Tibi Tritonia Pallas,
Virgo gerens dextrâ laurea ferta manu,
Pallentes videas vultus, oculosq; madentes,
Quæq; alias justus dat documenta dolor:
Protinus haud leviter tanto mœrore movetur,
Ex animoq; Tuis indolet illa malis,
Vulneribusq; Tuis quandam allatura medelam
Talibus affatur Te gembunda sonis:
Cur gemis & mœres, toto cur pallidus ore es?
O fido penitus corde recepte mihi!
Cur fles, & madidos lacrymis corrumpis ocellos,
Humectasq; Tuas fonte perenne genas?
Cur justo nimium mœrori fræna remittis,
Ut Tibi solamen non superesse putes?
Non ego diffiteor (quis nolit vera fateri?)
Ex justo lacrymas fonte venire Tuas.
Fles matrem extinctam, quiq; hanc deflere vetabit,
Ferreus hic omni jure vocandus erit.
Plus nulli debere potes: nam Te patre dignum
Dum dedit, an potuit pulchrius illa dare?
Jam quanto complexa fuit Te semper amore?
Nulla magis gnatum mater amare potest.
Hæc quoties Numen supplex in vota vocabat,
Principium votis, tu quoq; finis eras.
Semper oberrabas animo, quodcunq; parabat,
Usq; adeo memori mente repostus eras.

Digna quidem lacrymis tam caræ funera matris,
Et quis eas turpes dicere forte queat?
Quid tamen immodico juvat indulgere dolori,
Qui variis lacerat pectora mœsta modis?
Quid fletus largo manantes flumine profunt?
Mater ad has equidem nulla redire volet.
Quid ducta ex imo suspiria cordis abyſſo,
Quæ tamen effectu sunt caritura, juvant?
Tolle oculos, mecum ſtellatum respice cœlum,
Hoc calcât pedibus mater amanda ſuis.
Non obiit, quamvis ex noſtra mente putetur
Supremum in terris his obiſſe diem.
Vivit adhuc, lætos ducens de morte triumphos,
Cœlicaq; in ſancto vertice ſerta gerit.
Tu tamen, ut dulci ſultus ſolamine quævis
Triftia magnanimo pectore ferre queas,
Accipe frondentem, quam geſtat dextera, laurum,
Hac tua præſenti tempora cingo die.
Accipe præluſtrem titulum nomenq; **MAGISTRI**,
Laurus id ex merito conferet iſta Tibi:
Conferet ex merito; Tua nam ſolertia palmis
Et tanto dudum nomine digna fuit.
Protinus à Teneris ſtudiorum ductus amore
Monſtrâſti, Te animâ nobiliore regi:
Inde magis ſuccevit amor creſcentibus annis,
Et genii dotes emicuere Tui.
Laurus ut irriguis plantata Aganippidos undis
Attingit patulis ſidera celfa comis,
Et fragiles ſub ſe corylos, tenuesq; myricas,
Ac virgultorum deſpicit omne genus;
Sic quoq; maturas ſpes, & pia vota Parentum
Transcendit mentis vis generoſa Tuæ,
Dedignata pigros erectâ fronte ſodales,
Quos Bacchi & Veneris noxiuſ urit amor,
Non ſine felici curſu contendit ad alta,
In quosvis ſummâ laude progreſſâ dies.

Hinc

Hinc quoq; Te totum studiis limavit amœnis,
Ut merito doctis annumerere Viris:
Nam puras fandi Veneres, suadæq; medullam,
Doctrinæq; alias nobilioris opes,
Quas ego non uno complecti carmine possum;
Infudit fibris largiter illa Tuis.
Quisnam igitur variis istis Te dotibus auctum
Jam dudum laurum promeruisse neget?
Indue tantum hilares vultus, animoque sereno
Accipe virtutis digna brabea Tuæ.
Suaviter illa Tuum poterunt sopire dolorem,
Afflictoque Tibi dulce levamen erunt.
Nec leviora Tuus Genitor jam gaudia carpit;
Ille senex meritis, & pietate gravis.
Judicat hic sese tam dignâ prole beatum,
Accinit & titulis prospera quæque novis.
O! servant illum superi per Nestoris annos,
Dentq; hoc tam charum, dent superesse caput.
At tibi sit felix (ex imis opto medullis)
Quem Tu præsentî luce capeffis, honor.
Laurus ut, iratum si mittat fulmine Numen,
Intactis semper frondibus alta viret;
Sic nullo adversæ percussus fulmina fortis
Corporis atque animi flore perennis oves.
Hæc Pallas fundit sincero pectore vota,
Præsentem decorat plausibus hisce diem.
Nos Tibi de Sophico gratantes culmine votis
Prosequimur pariter laurea ferta piis.
Atque ut qui laudanda Patris vestigia servans
Ejus Virtutes ingeniumque refers,
Ascendas patrii sublimæ cacumen honoris,
Et sic consimili mox potiare gradu,
Unanimes hodie plaudenti voce precamur,
Ulterius quos Tu, docte MAGISTER, ama.

u. fil 7 ad 112

114125